

ВЕЛИКА СРБИЈА

СВЕСНО У ДЕСНО

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ ЗА НИШ

НИШ, МАРТ 1997, ГОДИНА VIII, БРОЈ 360
ИЗЛАЗИ МЕСЕЧНО, БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

НИШ У КАНЦАМА РОТАРИ КЛУБА

Последњих месеци некада мирну нишку чаршију потре- сају бурни догађаји. Незадо- вољни прекрајањем изборних резултата, криминалним пона- шањем Градске изборне коми- сије али и општим стањем у привреди и друштву, које је ве- ћину грађана Ниша довела до руба егзистенције, хиљаде гра- ђана протестују централним градским улицама.

ЕКСКЛУЗИВНО У ОВОМ БРОЈУ

- ❖ КО СУ РОТАРИЈАНЦИ?
- ❖ КОМУНИСТИ, УСТАШЕ И РОТАРИЈАНЦИ - ЗАЈЕДНО
- ❖ ОПЕТ ЗАЈЕДНО
- ❖ ИЗНАД ПОЛИТИКЕ
- ❖ РОТАРИ ДИПЛОМАТИЈА

Смена раније СПС градске власти и успостављање локалне власти у којој већину имају представници Политичке организације "Заједно" довела је до појаве нових личности које су преузеле најважније функције у граду.

И као што то већ обично бива, многи су почели да се присећају да су са садашњим градоначелником из истог села, да су са њим учили школу, да су некада имали па "затурили" партијске књижице странака које данас чине Политичку организацију "Заједно". Многи му

замерају због препотентног по- нашања, због тога што нема времена за обичне грађане и решавање обичних људских проблема, а превише времена посвећује примању разноразних представника страних амбасада, вршећи државно-конзуларне послове. Градом је прострујала вест, коју садашњи градоначел- ник господин Живковић и не крије - да је члан овдашњег Ро- тари клуба. Неки "обавештени- ји" тврде да је Живковић масон јер, како кажу, "нема разлике између масона и ротаријанаца".

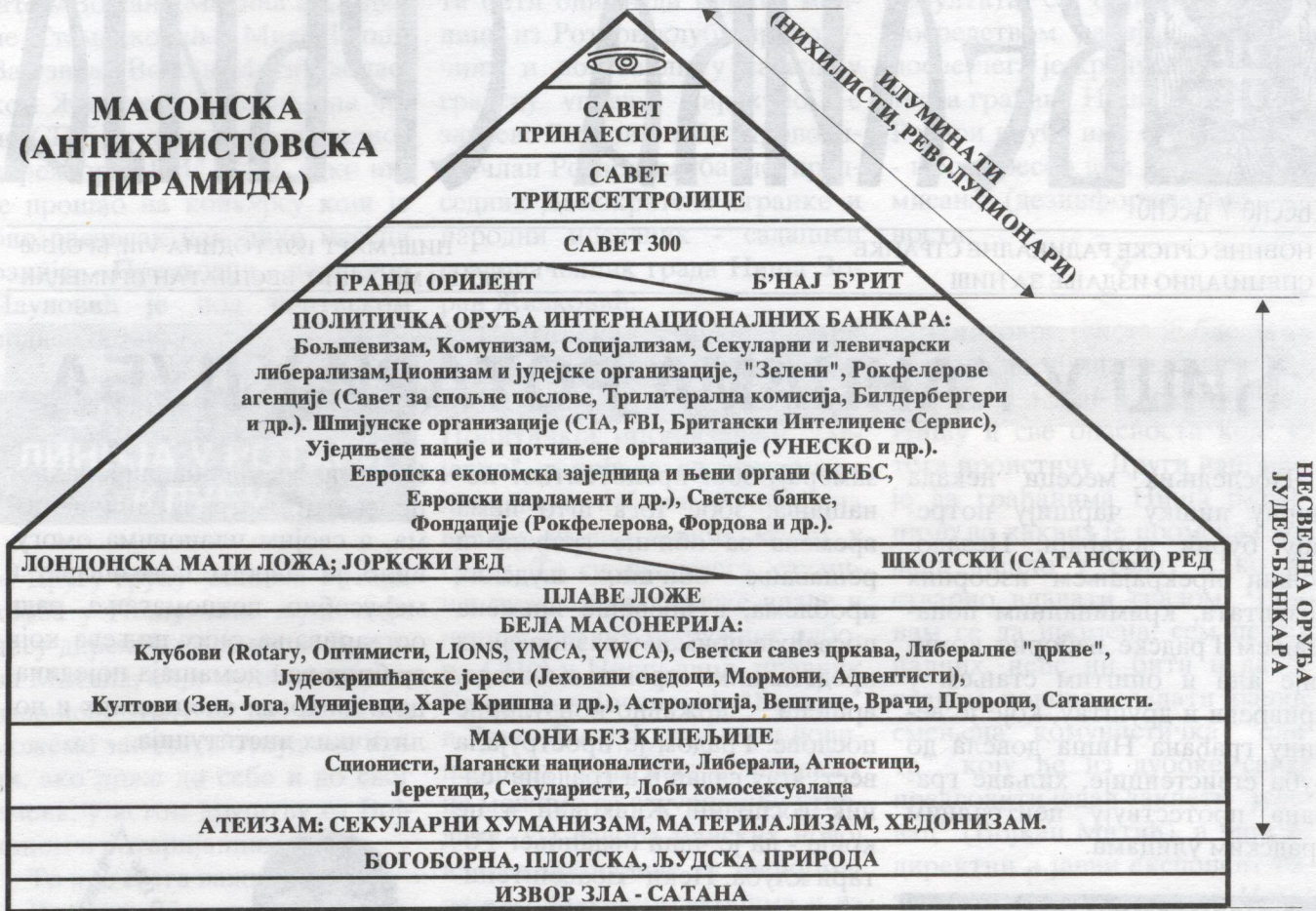
Шта је од свега тога истина? Има ли разлике између масона и ротаријанаца? Да ли је госпо- дин Живковић масон или само "обични" ротаријанац? Нови градоначелник града Ниша, иначе потпредседник Демо- кратске странке и републички посланик, чак је у једној ТВ емисији и рекао да јесте члан Ротари клуба, али да се тог клу- ба плаше само глупи и не- образовани, и они које симбол клуба (зупчаник) подсећа на не- што око чега се треба мучити односно радити.

Да бисмо разрешили све ове дилеме, покушали смо да за наше читаоце пронађемо све оно што је у Србији објављено о масонерији и ротаријанству. Организација слободних зидара (масона) представља ексклу- зивно и елитистичко удружење либералне буржоазије чији чла- нови могу бити само мушкарци.

Настало је у доба либералног просветитељства и рационализ- ма, а својим члановима омогу- ћило је чврсто повезивање и међусобно потпомагање ради остваривања оних циљева који су били ван домашаја поједина- ца и њихових економских и по- литичких институција.

Господин Зоран Живковић је млад човек (36 године). Ожењен, отац јед- ног детета. Власник је фирме "Техно- медиинг" која је отишла под сечај. Градом колају приче да је умешан у неке ситније афере (утаја пореза и сл.). Пре приступања Демократској странци биле су му блиске идеје Анта Марковића, Милана Панића и Ивана Ђурића. У кратком периоду који мо- жемо окарактерисати као профита- билно-патриотско, подржавао је чак и оправдану борбу српског народа у Ре- публици Српској и Републици Српској Крајини. Био је чак и учесник митинга солидарности са прогнаним Србима из Крајине. Његов нагли политички ус- пон почиње везивањем за Ротари клуб, када и постаје потпредседник Демократске странке и "вођа" ло- калне политичке организације "Зајед- но". Поред функције градоначелника града Ниша, обавља и функцију пре- седника удружења (конференције) "слободних" градова Србије.

Илустрација масонске организације и подручја. Шема је рађена према налазима Јусџаса Малинса, најпознатијег америчког и швајцарског истраживача масонерије.

ШТА КАЖУ ЕНЦИКЛОПЕДИЈЕ?

Братољуб Клаић: Рјечник сѝраних ријечи

Ротари-клуб - затворено друштво (УСА, Енглеска и остале западне земље) састављено од по једнога представника сваке струке у неком граду; на својим састанцима, којима редовито претходи заједничка вечера, чланови расправљају углавном о трговачким пословима и међусобно склапају послове; по својим везама (потајно) утјечу на јавни живот.

Опћа енциклопедија Југославенског лексикографског завода

Амблем Ротари клуба јест назупчен позлаћени котач који симболизира организацију и њен поступовник: њени се чланови састају ротацијски у домовима појединих чланова.

The New Encyclopaedia Britannica

Поред својих општих друштвених пројеката, Rotary International има амбициозан међународни програм; успоставља фонд за давање школарина и стипендија дипломираним студентима за студије или рад у страним земљама. (...) Светска управа се налази у Evanston, Illinois.

Encyclopedia Americana

Рејмонд Тифани, потпредседник Rotary International: "Задачи ротаријанства су: 1. Развој познанства у циљу унапређења службе; 2. Високи етички стандарди бизниса и професије; препознавање вредности свих корисних занимања; значај занимања сваког члана Ротари клуба за службу у друштву; 3. Примена идеала службе сваког члана као могућност доприноса личном, пословном и животу заједнице; 4. унапређење међународног разумевања, добре воље и мира кроз заједништво пословних и професионалних људи уједињених идеалом службе."

Der grosse Herder

Католичким свештеницима Светом обавезом од 20.12.1950. више није дозвољено учлањивање у ротари клубове; осталим католицима је дозвољено да слободно одлучују, али уз упозорење да воде рачуна да је забрањено учлањивање у сва друштва која су посвећена нецрквеним циљевима. У тоталитарним државама су ротари клубови и забрањени.

Рјечник симбола:

Котач се још јасније показује као симбол свијета: главчина му је непомично средиште, почело, а паоци су очитовање које зрачењем из њега прѝзлази. Котач са шест зрака упућује на соларни симболизам: евоцира кризмон (Кристов монограм) и водоравна је пројекција крижа са шест кракова. (...) У "Мистерију катедрала" Fulcanelli овако објашњава симболизам котача: У средњем вијеку средишња се ружа предворја звала *ројџа*, котач. Котач је алкемијски хијероглиф времена потребног за кухање твари мудраца. На основи тога шесторокута могла би се увишестручити игра односа међу елементима, својствима, ковинама и планетама с њиховим разним љествицама симбола. Цјелокупна мисао и труд алкемије састоје се у томе да се постигне преобразба несавршеног, које је на ободници, у јединствено савршенство, које је у средишту а које симболизирају злато и Сунце. Свођење многоструког на једно, несавршеног на савршено, сан свих знанственика и филозофа, изражено је у Саломонову печату.

За сваког члана масонске организације, самом чињеницом да је у организацији, обезбеђује се што бољи и виши положај у складу са способностима и амбицијама, али и са интересима организације која од сваког члана - када му се обезбеди заузимање неког од виталних положаја у друштву у свим областима живота - тражи испуњавање завета, положеног при уласку у организацију, односно тражи реализацију политике договорене у ложинским одајама. Иако масонерија није класична политичка партија, она има јасну политичку платформу елитистичке организације и њени чланови теже остваривању глобалног циља своје, масонске организације. А циљ је колико јасан, толико неизглед и нестваран - обезбеђивање укупне контроле у економским, политичким, културним и другим институцијама савременог света.

Данас у свету делује десетак милиона слободних зидара (масона), највише у САД и Немачкој; то су углавном представници интелектуалне и економске елите, те стога није немогуће очекивати нове форме организовања (можда ротаријанство?) преко којих ће се и даље, одоздо и невидљиво, контролисати привредни, политички, културни и просветни токови у савременом свету. Интересантно је, можда, предочити читаоцима и размишљање о религији масона Игњата Мартиновића, који је живео у 18. веку: "Идеју о богу прокријумчарили су у свест људи, а њено касније укоренјивање помогли су попови и властодршци у свом интересу." Масони не признају нацију, границе, различитост вера, националне аспирације; њима је важно остварити крајњи циљ: овладати свим сегментима политичког и економског живота. Основни је циљ масона: пласирати и остварити своје идеје, а то значи ос-

тварити такав поредак у коме ће владати "посвећени" - економски, интелектуално, политички и војнички надмоћнији. При томе се мора помоћи беднима, гладнима, "неспособнима" (па макар таквима сматрали и читаве народе нације), онолико колико је неопходно да преживе, врше репродукцију радне снаге, доносе профит и остварују политичке интересе "посвећених", и то само у оној мери која не штети интересима и благодетима масонске организације и њених чланова. Зар је мало примера да се у сиромашним и малим државама изазивају немири и ратни сукоби у којима гине велики број становника, врше се разарања и уништавање привреде, а онда разне "хуманитарне" организације шаљу "помоћ" која се углавном састоји од хране и лекова којима је истекао рок трајања. Друга фаза је пласирање капитала који треба да служи привредном опоравку те земље, а у ствари служи за остваривање екстрапрофита "посвећених" масона.

КОМУНИСТИ, УСТАШЕ И РОТАРИЈАНЦИ - ЗАЈЕДНО

И као што комунистима ништа није свето и за остварење свог циља не бирају средстава ни сараднике, баш тако се понашају и масони односно ротаријанци.

Пројектовани циљ - рушење Краљевине Југославије, коју су називали тамницом народа - комунисти покушавају да остваре користећи добре услуге усташа, ВМРО-а и осталих партија и удружења фашистичке, профашистичке и сепаратистичке оријентације и идеологије. О њиховој заједничкој работи постоје многобројни докази, а ми ћемо навести само један из-

вор који нам указује на то. Реч је о споразуму закљученом у Казненом заводу у Сремској Митровици, који су потписали комуниста Моша Пијаде и усташа др Миле Будак, и у којем се каже: "Вођство југословенске комунистичке партије, свесно своје улоге, признаје да се Балканско полуострво неће дуго моћи комунизирати, док се српству и православној цркви не сломи кичма, пошто је познато да су управо ова два фактора увек спречавала како продирање Османлија на запад, тако и комунизма и Аустрије на исток. Ради тога ово вођство сложено је у томе да припреми заједнички терен за комунизирање Југославије и Балканског полуострва и за уништење свега онога што је српско и православне вере... Вођство Хрватске усташке организације обавезује се да ће помагати и учествовати у свим материјалним издацима, демонстрацијама, манифестацијама и разним штрајковним акцијама, које проводе комунистичке формације. Вођство Комунистичке партије сматра Хрватску усташку организацију важним фактором и помагачем у уништавању постојећег стања, и у постизању усташких идеала обећава сваку своју помоћ..."

За остваривање неких својих циљева сличне сараднике траже и масони, односно ротаријанци. Износимо примере сарадње комуниста и масона:

"Међу непријатеље слободног зидарства (масонства), југословенски масони 1934. године убрајају болшевизам, на једној и фашизам, на другој страни. Ложа је увек заступала начела демократије и одлучно је осуђивала комунизам" (Зоран Д. Ненезић: "Масони у Југославији 1764-1980").

Оно што су јавно износили и за шта су се декларативно залагали масони нису поштовали у пракси:

"Иако је била илегална, КПЈ је као члан Треће интернационале била обавезна на поштовање њених одлука. Такво безрезервно и слепо поштовање одлука Коминтерне односило се и на резолуцију о француском питању, усвојеној на IV конгресу (1922), и по којој је члановима комунистичке партије било забрањено чланство у масонским ложама. Већ по својој конституцији, слободно зидарство (масонство-ротаријанство) је бранило улазак у своју организацију свим неслободним људима, а чланство у масонском савезу припадницима тајних, превратних и илегалних организација, које за циљ свога рада имају рушење постојећег државног и друштвеног поретка, није дозвољено..." Сличну обавезу приликом свог оснивања преузели су и нишки ротаријанци.

"И поред таквих, јасних и чврстих искључивања; пракса међуратне Југославије нуди низ примера који се не могу подвести под строго придржавање правила и одлука. Најчешће се радило о томе да су поједини слободни зидари (масони) временом постајали и чланови КПЈ, па су, тако, истовремено радили у обе организације које, само у неким деловима организационе структуре и методама рада, имају заједнички имени-тељ. О методама рада слободног зидарства било је доста речи, а оно што је масонерију спајало са КПЈ, осим неколико заједничких чланова, били су нејавни, тајни методи рада и хијерархијска заснованост и руковођење" (Зоран Д. Ненезић: "Масони у Југославији 1764-1980").

Настављамо са изношењем доказа о сарадњи усташа ВМРО-а, комуниста и масона:

"Познато је да је налог за атентат на краља Александра у Марсељу дао усташки "поглавник" Анте Павелић, а да је Еу-

ген Кватерник био непосредни организатор две групе атентатора (једна у Марсељу, где је Александар убијен, а друга у Паризу)..." (исти извор).

Сарадња се шири:

"Акција француске масонерије против краља Александра постаје све безобзирнија. Ишло се у томе тако далеко да су париски комунисти одржали збор против "краља кривоклетника и убице" у просторијама самог Великог Оријента (Масонске ложе) у Паризу, у улици Каде. Своје карте, дакле, француски масони нису могли јасније показати" (Милан Банић: "Масонерија у Југославији).

ОПЕТ ЗАЈЕДНО

Ако се неко и питао откуд у истој организацији (нишки Ротари клуб) на гомили истакнути комунисти Војкан Митић, г. Павловић (бивши председник нишке општине) и "демократе" Вишњић, Живковић (садашњи градоначелник града Ниша) и многи други - сада сигурно има одговор на то питање. Када је у питању рушење земље и остваривање личних и групних интереса масона и масонске организације, средства и сарадници се не бирају. Све је подређено пројектованом "највишем" циљу!

Предратна Југославија се против ове деструктивне и рушилачке организације пред сам рат бранила тако што је забрањивала и распуштала масонске ложе, или су се оне саме "самоспаљивале" (гасиле) под претњом кривичних санкција.

Ево образложења о гашењу (забрани) загребачких ложа које су биле под Великом ложом "Југославија":

"Као таква је потпадала под контролу у погледу рада и читаве акције под Велику ложу "Оријента" у Паризу. Из предњег је евидентно, да ово друштво није у могућности да дело-

круг свога рада предвиђеног у правилима извршава потпуно независно од страних утицаја, па је с обзиром на став неутралности (Краљевине Југославије), који је наша држава заузела у данашњим европским приликама, а у интересу нашег државног поретка - ваљало одлучити како је у диспозитиву ове одлуке речено" (Писмо бана, каб.-пов.бр. 1753 од 13.8.1940 - исти извор).

РОТАРИ "ДИПЛОМАТИЈА"

Не личи ли учестала посета страних дипломата новом градоначелнику града Ниша, господину Живковићу, и њихово заједничко одлажење на седнице Ротари клуба управо на мешање страног фактора и даље јачање контроле коју очигледно над Ротари клубом (и ДС) у Нишу има страни фактор? И није случајно што господин Живковић прима градоначелнике неких немачких градова када знамо да је председник Демократске странке др Зоран Ђинђић своје образовање, име и пословне везе стекао управо у Немачкој! Погубно деловање масонерије у предратној Југославији довело је до страшног грађанског рата и рушења државе. Појачано деловање иностраних и домаћих ложа нарочито је активирано пред сам Други светски рат, у периоду када се Југославија налазила у великој политичкој и економској кризи и у условима непосредне ратне опасности. Не понавља ли се то историја кроз деловање нишке масонерије?! Политичка и економска ситуација су сличне. СР Југославија пролази кроз велика искушења изазвана с једне стране корумпираним, пљачкашким и издајничким режимом Социјалистичке партије Србије, а, с друге стране, исто таквим безобзирним и издајничким партијама

Драшковића, Ђинђића, Пешићеве и остале братије окупљене око њих. Простор за деловање масонерије је широко отворен. Звер је рањена, треба јој задати самртни ударац. Жртва (народ) није битна, да би се остварио циљ (долазак на власт било којим, па и насилним средствима).

ИЗНАД ПОЛИТИКЕ

Слободнозидарски (масонски - ротаријански) утицај одувек је био изнад политике и политичке припадности, а то довољно говори о спрези припадника различитих партија ("демократа", социјалиста, ројалиста, комуниста...) и њиховом повезивању у Ротари клуб.

1894. године Милош Марковић овако размишља о масонству:

"Али, има нешто у чему је, по нашем уверењу, масонство за нас штетно, а то су његове космополитске тежње и његово необазирање на националне аспирације. Нећемо порицати да светско братство међу људима може некада бити још савршенији облик људске узјамности. Али је ван сваке сумње да је за општи космополитски загрљај међу људима још увек далека могућност, и у оним крајевима света где су националне тежње већ задовољене, а камоли у нас, где смо тек у почетку националне фазе, коју ми не можемо и не смемо прескочити... Лако је, на пример, једном грађанину велике Енглеске, која је зграбила толико туђе земље и заузела готово све главније позиције на нашој земаљској кугли, бити масон или чланом Лиге мира, али ми не можемо и не смемо бити такви, јер смо у другачијим приликама. По нашем најдубљем уверењу, све дотле док се ми будемо налазили само у овим уским границама наше отаџбине и док не завршимо своју националну мисију, нећемо бити кадри да по-

кажемо јачи полет ни у културном нити у којем другом погледу... Што слободни зидари (масони) веле, како се њих политика ни најмање не тиче, то је само једна фирма, као што смо већ раније напоменули и доказали. Сви њихови послови оснивају се на политичким начелима, и све њихове радње врзмају се око политичких циљева, само што они ту своју политику умеју вешто да прикрију и умотају у неке симболе тако, да обично око не може то лако да види и уочи..."

ИЗВОРИ МАСОНСКЕ МОЋИ

Многобројни су извори масонске моћи и њихове способности да пресудно утичу на све важније догађаје у свету (промене уређења у неким земљама, вођење ратова и склапање мира, улагања у технолошки и индустријски развој неких земаља, завођење санкција и уништавање економије у другим земљама).

Ипак, као једне од најважнијих извора њихове моћи, издвојићемо медије и безочно лагање које шире, као и њихове преваре. Порочни дух Запада, тежња за безграничном доминацијом и увећањем огромног капитала најмоћнијих масона и масонских организација, као и немогућност "обичних" људи да на време препознају представнике ових организација и њихове тежње (тајност чланства и ритуала) су додатни разлози моћи ове организације. Сетите се само медијске кампање, која је оправдани рат у бившој Босни и Херцеговини и Хрватској, који је српско становништво водило зарад сопственог опстанка и одбране права на живот, приказала као агресију Србије на мирно локално становништво - Хрвате и муслимане. Извештавање западних и неких домаћих медија (под патронатом и доми-

нацијом масонства) било је такво, да су на једној страни Хрвати и муслимани приказивани као добри момци који бране своју домовину, а на другој страни су били окупатори из Србије, који својим зверствима, масакрима и оружјем желе да освоје туђе територије. Цео један народ (српски) је сатанизован и против њега је поведен најпре специјални рат (медијски), да би касније дошло и до бруталне војне интервенције. Наравно, пре употребе оружја, јавно мњење је требало припремити за нешто што би оправдало интервенцију, насиље, велика разарања, убиства и протеривања цивилног становништва са прадедовских огњишта. Тај прљави посао обавили су медији, под контролом светске масонерије. Раме уз раме са њима били су и неки домаћи медији, наводно грађанске и космополитске оријентације. За медијима нису заостајали ни неки од политичара који су и дан-данас умешани у многе догађаје на улицама, манипулишући грађанима и студентима који оправдано протестују због изборних превара и крађа.

РОТАРИ

Чикашки адвокат Пол П. Харис је иницијатор и оснивач Организације "Rotaru international". Од 23. фебруара 1905. године, када је одржана прва седница Ротари клуба у Чикагу, преко 1912. године, када је формирана Међународна организација Ротари клубова, па све до данашњих дана, трају расправе о томе да ли ротаријанство има додирних тачака са масонеријом или је то само једна од форми деловања слободног зидарства (масонерије). У једном Ротари клубу члан може бити само члан једне професије, а његове обавезе, поред осталих, састоје се и у редовном посећивању седница клуба, активном

раду у другим организацијама на принципима ротарства, као и у доприносу међународним, привредним и трговинским релацијама. (Види опис активности садашњег градоначелника града Ниша г. Зорана Живковића и примање страних амбасадора и дипломатских представника!). Уз практичну корист коју ротарство пружа својим члановима у обављању њихових професионалних послова, оно - као међународна организација пословних људи - има и значајно место у општим циљевима слободног зидарства (масонерије).

Временом су Ротари клубови постали предворје за улазак у масонерију, а и историја Ротари клубова међуратне Југославије даје небројене примере, како за наведене тврдње, тако и за оне у домену нераскидивих веза масонерије и ротарства, до готово поклапања чланства појединих масонских ложа са чланством у Ротари клубовима. Скоро да би се могло рећи да нема ни једног ексклузивног удружења које на одређени начин није под веома јаким утицајем слободних зидара (масона) - преко формирања програма и циљева, до водећих чланова који су истовремено, или боље речено, првенствено слободни зидари.

Знајући ово, можемо очекивати да у Нишу ни једну значајнију функцију у граду неће обављати људи који нису чланови, или бар веома блиски Ротари клубу, односно организацији слободних зидара. И док се у комунистичко или социјалистичко време тражила искључива припадност овим организацијама као услов за заузимање значајнијих функција или напредовање у служби, очигледно се сада намећу неки нови критеријуми морално-политичке подобности и припадност новој друштвеној елити - масонима или ротаријанцима!

ОСНИВАЊЕ РОТАРИ КЛУБОВА КОД ЈУЖНИХ СЛОВЕНА

Чеси су први од Словена ушли у ротарску заједницу. Они су донели ротарство и у Југославију. У Београду се почело говорити о ротарству већ 1927. године, али се тек 1928. ударају темељи првог ротарског клуба. Тај клуб је "посвећен" 4. априла 1929. године, а диплому за право постојања добио је на Видовдан, 1929. године, преко посебног изасланика централе у Чикагу. Покретач ротарске организације у Београду био је масон Воја Кујунџић. Он се обратио европском секретаријату у Цириху, које му је послало пропагандни материјал, обавестивши о томе организатора чехословачких Ротари клубова Јозефа Шулца. Шулц је 1928. године дошао у Београд и са четворо-петоро оснивача одржао конференцију.

Дакле, оснивачи Ротари клубова у Југославији били су проверени масони. Они су били и стварни водитељи тих клубова. Осим тога, они су ротарство надахнули масонским духом. Ротарство је масонима било средство за продор масонског утицаја у оне кругове, у које се они као масони нису могли лако пробити.

РОТАРТИ КЛУБОВИ - БЕЛА МАСОНЕРИЈА

У плановима за ширење свог утицаја и измишљању сијасет организација, масони су неуморни. Они не престају да стварају нове или усмеравају постојеће, па и наводно хришћанске организације. Уосталом, велики је број свештеника римокатоличке цркве који су истовремено и чланови масонских ложа, односно Ротари клубова. На жалост, данас смо сведоци

да и свештеници СПЦ, додуше малобројни, припадају овим организацијама. Међу организацијама које су под непосредним масонским утицајем и вођством, или представљају само једну од појава масонерије, јесу и оне за које обичан човек не би могао ни претпоставити да могу бити део масонске мреже. То су на први поглед безазлени клубови, као што су: Ротаријанци (за представнике професија), Оптимисти, Пен-клубови (за књижевнике) и још много других, на око лепих и позитивно усмерених удружења.

КО ЈЕ КО У РОТАРИ КЛУБУ ? КО ДАНАС ВЛАДА У НИШУ ?

Оснивач Ротари клуба у Нишу (обновио рад "самоуспаваног" предратног клуба) јесте доцент Универзитета др Војкан Митић, в. д. генералног директора "ЕИ" Ниш.

Др Војкан Митић је рођен 1954. године. Средњу школу и факултет завршио је у Нишу, где је стекао и титулу доктора наука. Својевремено је био млад и перспективан комунистички кадар. Обављао је бројне одговорне дужности у бившем Савезу комуниста и влади општине Ниш. Када је 1991. године донесен нелегални статут "града" Ниша, Војкан Митић је био на челу градске владе. Наиме, иако Ниш није био проглашен градом, доноси се "Статут

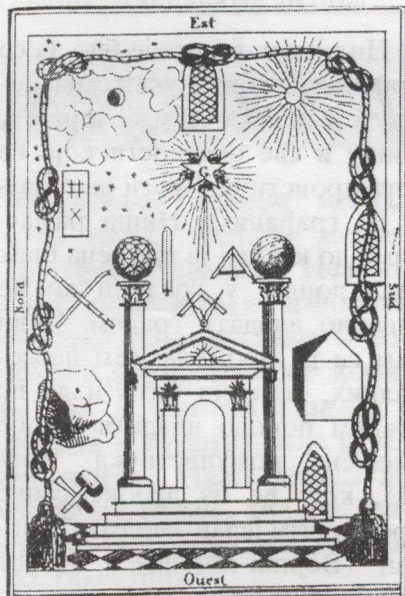
града"! У то време се почиње са изградњом подземних пролаза и локала, наравно без дозволе. Пословни простор се крчи по принципу веза и пријатељстава, а о томе се не води готово никаква евиденција. Промовише се и Драган Миладиновић,

ћу, скидајући га са места председника градске владе. Као доказ за то наводе се и отворени сукоби које је Миле Илић имао са Миладином Шеварлићем (доскорашњим директором нишког Народног позоришта и бившим председником Градског

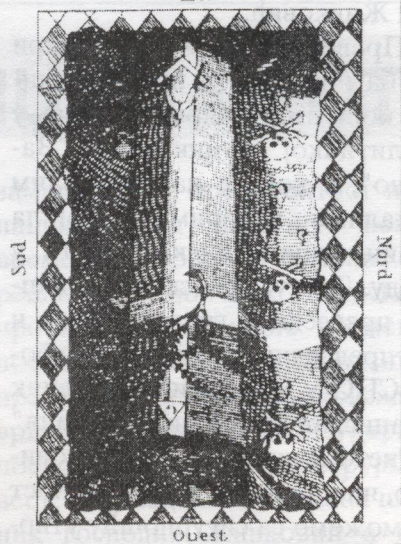
њу су као кадар доведени многи људи који и данас чине окосницу Ротари клуба. То су, пре свега:

Светислав Пантић (доведен из Електронске индустрије за члана градске владе - да води рачунски центар), Стеван Мисковски (сада руководиоца банке Браћа Карић у Нишу - тада секретар Секретаријата за финансије), Зоран Бајатовић (запослен у финансијској полицији, Војканов директор Службе друштвених прихода), проф. др Ратомир Ђурашковић (некада секретар фонда за спорт), Предраг Догановић, Драгиша Благојевић (архитекта, а у време док је Војкан Митић водио градску владу секретар Секретаријата за урбанизам).

За ове људе можемо слободно рећи да представљају комунистичку линију у Ротари клубу, да су лично везани за Војкана Митића и да представљају његов највећи ослонац у том клубу. Истовремено, они су задужени да прате и одређене ресоре у градској влади и да тајно вуку потезе, остајући у анонимности. Њихове налоге ће извршавати постављени чланови садашње градске владе, међу којима има и тек свршених студената (нпр. лекар Александар Златић; он није једини члан градске владе коме је посао у Извршном одбору прво радно место и који је ту ни крив ни дужан случајно залутао). Иако није члан Ротари клуба нити се може довести у неку директну везу са осталим члановима овог клуба, није неинтересантно поменути и то да је, у време када је др Војкан Митић био председник градске владе Ниша, председник Скупштине града Ниша био проф. др Живота-Жикица Живковић, сада в.д. председника Градског одбора Социјалистичке партије у Нишу, који је на ову функцију постављен тек када је уклоњен и из СПС најурен највећи непри-

Сви масонски симболи. Преузето из "Рјечника симбола"
(J. Chevalier, A. Gheerbrant)

директор "Ниш-пројекта" као успешан пословни човек и градитељ Ниша. Касније је због малверзација Драган Миладиновић хапшен. Године 1993. на изборима предводи тврду - комунистичку листу. Иако има директну подршку Мирјане Марковић (сада директор Дирекције ЈУЛ-а), на интервенцију локалних комуно-моћника бива скинут с листе. У његовом скидању с листе нарочито је била активна Катица Хедрих. Очигледно да моћ Мирјане Марковић тада није била адекватна политичкој моћи коју сада има. По Нишу колају "проверене" приче да је и Ротари клуб основан уз помоћ и подршку Мирјане Марковић, Слађане Стаменковић (сада директора дописништва РТС-а из Ниша и председнице Градског одбора ЈУЛ-а у Нишу), како би се лакше уклонио "непослушни" Миле Илић, који се, између осталих, замерио и Војкану Мити-

одбора ЈУЛ-а), сукобе са Слађаном Стаменковић (која је иступила из СПС-а и приступила ЈУЛ-у). Било како било, тек истина је да је непосредном сарадњом ЈУЛ-а, Ротари клуба и неких истакнутих личности Војкан остварио своју намеру - уништити Милета Илића по сваку цену. Тако, иако у дубокој илегалности (позадини), Војкан поново влада у Нишу.

Чланство у Ротари клубу чине две групе истакнутих Нишлија које условно можемо поделити на оне који су уско везани за личност Војкана Митића и представљају "његове" људе и другу групу која је савезничка, али није директно везана за Војкана Митића.

СВИ ВОЈКАНОВИ ЉУДИ

У време док је Војкан Митић био председник градске владе, у

јатељ Војкана Митића и Слађане Стаменковић - Миле Илић! За узврат Војкан Митић долазком Животе Живковића на чело СПС постаје в.д. генералног директора "ЕИ" Ниш, иако није прошао на конкурс који је био расписан неколико месеци раније. Претходни директор Пауновић је под притиском поднео оставку.

"САВЕЗНИЧКА" ЛИНИЈА У РОТАРИ КЛУБУ

Другу групу чланова Ротари клуба у Нишу чине људи који нису директно везани за Војкана Митића, који му не дугују за извршене услуге, па се стога можемо запитати откуд ови људи, ако држе до себе и до свог имена, у истом друштву са Војканом и ротаријанцима?

То пре свега важи за:

Драгана Павловића, истакнутог привредника и бившег председника Скупштине општине Ниш и познатог социјал-демократе из Трајковићеве фракције; Драгана Китића, некадашњег председника Извршног савета Скупштине општине Ниш и каснијег представника Југословенске привредне коморе у Малезији; др Драгана Чорбића, председника Општинског одбора ДСС у Нишу и универзитетског професора, и др Ванчу Литовског, др Градимира Миловановића, др Михајла Ђорђевића... који су несумњиво истакнути научни радници и ауторитети у својим научним областима. Очигледно је да су и они били потребни да би се Ротари клубу дао сјај, респектабилност, фирма и глазура. Очигледна је потреба оснивача да Ротари клуб постане концерн мозгова, капитала и политичке моћи. Очигледна је и жеља да се градом влада из једног скривеног центра моћи, чији ће извршиоци и директни експонен-

ти бити они људи које су моћници из Ротари клуба препоручили и поставили у садашњу градску управу. Директно ће захтеве Ротари клуба спроводити члан Ротари клуба, потпредседник Демократске странке и народни посланик - садашњи градоначелник града Ниша Зоран Живковић.

Превелики утицај Ротари клуба ипак смета неким људима који имају одређено име у Политичкој организацији "Заједно", а која је на протеклим локалним изборима освојила већину скупштинских места у граду. То су, пре свега, садашњи председник градске владе и потпредседник Округног одбора СПО у Нишу дипл. правник Бранислав Јовановић "Банана" и Ристо Буквић, глумац и новинар, чију политичку припадност не можемо са сигурношћу утврдити. Из извора блиских новој власти процуриле су информације о почетним сукобима и да су супротстављени челници нове власти - све мање "заједно".

Чланови Ротари клуба су и: г. Драгиша Благојевић, демобилисани пуковник, власник успешне фирме "Гимел", а некада секретар Секретаријата за урбанизам и стамбено-комуналне потребе; гђа Весна Балтазаревић, запослена у ЈП "ПТТ" - Саобраћај "Србија", која у Ротари клубу има дужност "sergeant at arms", што у буквалном преводу са енглеског значи "наоружани наредник", а у слободном бисмо могли превести као "особа која се стара за чување тајности посебних састанака и података", односно као лице које служи за преносе тајних информација и налога из Ротари клуба до неких других (подређених) људи и институција; Зоран-Зоза Марјановић, који је у Војканово време био шеф службе за информисање у општини, а који се прославио као организатор директног преноса утврђивања изборних

резултата са бирачких места посредством радија "Белами", после чега је кренуо талас протеста грађана Ниша; "Зоза" и у Ротари клубу има сличну улогу - његов ресор је и даље информисање (дезинформисање) јавности.

Циљ овог текста је био да се грађанима Ниша укаже на појаву оживљавања масонерије у Нишу и све опасности које из тога проистичу. Други наш циљ је да грађанима Ниша разјаснимо до каквих је промена ових дана дошло у граду и ко ће стварно владати градом. Чини нам се да промена, сем персоналних, неће ни бити и да ће градом поново владати раније смењена комунистичка "елита", коју ће из дубоке сенке предводити један заклет "јуловац" (Војкан Митић), а чији ће директни и јавни експонент бити градоначелник града Ниша г. Зоран Живковић.

Оснивач и издавач:

др Војислав Шешел

Редакција прима пошту на адресу:
**"ВЕЛИКА СРБИЈА", Француска
31, 11000 Београд.**

Уредник овог издања

Зоран Красић

За локално издање рукописе слати
на адресу

**Општински одбор СРС, Савей за
информисање, 18000 Ниш,**

Душана Косића 4.

Тел. 018 22 584

Тираж: 25000